Р Е Ш Е Н И Е
№ 2761

гр. София, 25.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 19 състав,** в публично заседание на 23.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **2178** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба Н. Г. М. с адрес: [населено място], жк Надежда, [жилищен адрес] срещу Заповед № 20907 от 09.01.2014 г. на Началника на отдел „Пътна Полиция" при СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - изземване на свидетелството за управление на МПС на основание чл. 171, т. 4, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата, от съда се иска да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при липсата на материално-правни предпоставки и съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че не са налице фактическите обстоятелства, които биха дали възможност на административния орган да упражни законовите си правомощия. Инвокирани са доводи за това, описаните в заповедта наказателни постановления не са влезли в законна сила, поради което не е налице отнемане на контролни точки.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – Началник на отдел „Пътна Полиция" – СДВР не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт М. оспорва жалбата, като моли процесната заповед да бъде оставена в сила.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата и в открито заседание доводи, изразеното становище на

ответника по жалбата и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното:
Между страните не се спори, че Н. Г. М. притежава свидетелство за управление на МПС № [ЕГН], категории „В", „С" и „М".
С наказателно постановление № 30277/19.03.2009 г., издадено от Застник-Началника на отдел „Пътна Полиция" при СДВР, на М. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 50 лева за нарушение на чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП и на основание Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. /отм./ на Министъра на Вътрешните Работи са му отнети 8 контролни точки. Постановлението е връчено на оспорващия лично, като няма данни същото да е оспорено.
С наказателно постановление № 1737/06.07.2009 г., издадено от Началник на сектор „Пътна полиция", при ОДП – [населено място], на М. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. /отм./ на Министъра на Вътрешните Работи са му отнети 7 контролни точки. НП е връчено на оспорващия лично и няма данни то да е било оспорено по съдебен ред.
С наказателно постановление № 116347/18.01.2011 г., издадено от Началника на отдел „Пътна Полиция" при СДВР, на М. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 47, ал. 2 от ЗДвП и на основание Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. /отм./ на Министъра на Вътрешните Работи са му отнети 4 контролни точки. НП е връчено на оспорващия лично и няма данни същото да е оспорено.
С наказателно постановление № 58055/17.06.2011 г., издадено от Началника на отдел „Пътна Полиция" при СДВР, на М. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 30 лева за нарушение на чл. 47, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. /отм./ на Министъра на Вътрешните Работи са му отнети 4 контролни точки. НП е изпратено на оспорващия по пощата, като видно от приложеното по делото известие от [фирма], пратката не е потърсена.
С наказателно постановление № 20907/25.04.2012 г., издадено от Началника група АНД при отдел „Пътна Полиция" при СДВР, на М. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 10 лева за нарушение на чл. 47, ал. 2 от ЗДвП и на основание Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. /отм./ на Министъра на Вътрешните Работи са му отнети 8 контролни точки. НП е връчено на оспорващия лично. При оспорването му по съдебен ред, с решение от 29.03.2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна Колегия, 5 състав, жалбата е оставена без уважение. Решението е влязло в сила на 16.07.2013 г.
С наказателно постановление № 13085/20.03.2012 г., издадено от Началника на група Административно-наказателна дейност, при отдел „Пътна полиция" - СДВР, на М. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 60 лева за нарушение на чл. 183, ал. 4, т. 6, пр. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. /отм./ на Министъра на Вътрешните Работи са му отнети 14 контролни точки. НП е връчено на оспорващия лично, като няма данни то да е оспорено.
Видно от Заповед № Із - 11783 от 17.09.2012 г., Министърът на Вътрешните Работи е упълномощил началниците на структурни звена „Пътна полиция" при СДВР да налагат принудителни административни мерки по чл. 171, ал. 1 от ЗДвП.
Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на

страните, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за датата на връчване на оспорената заповед, поради което следва да се приеме, че подадената на 21.02.2014 г., директно в АССГ жалба е в рамките на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на заповедта – срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Съгласно разпоредбата на чл. 157, ал. 1 от ЗДвП и Наредба № I-1959 от 27.11.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство и нарушенията, за които се отнемат, издадена от министъра на вътрешните работи – отм. /наричана по-надолу за краткост Наредбата/, са въведени т.нар. „контролни точки" като средство за отчитане на установени нарушения. Отнемането им, не се налага самостоятелно като административно наказание или принудителна административна мярка, т.е те са с друга правна същност. Отнемането на контролни точки е фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна /по отношение на водачите/ и информационно-статистическа /за контролните органи/ функция. Контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление, а единствена възможност за евентуалното им възстановяване е неговото успешно обжалване и отмяна на наложеното наказание. Предвид разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Наредбата, при отнемане на контролни точки съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност, като поведението му се предопределя от факта на налагане на наказание за извършеното нарушение.
Съгласно разпоредбата на чл. 2 от Наредбата, първоначалният максимален размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на моторни превозни средства е 39. Такъв е бил и броят на контролните точки, притежавани от оспорващият М. към момента на издаването на контролен талон към свидетелството му за управление № [ЕГН], категории „В", „С" и „М".
В чл. 3 от Наредбата са посочени нарушенията на ЗДвП, при извършването, на които на водачите на МПС се отнемат контролни точки с влязло в сила наказателно постановление, като броят на отнетите, възстановените и оставащите контролни точки за всеки водач на моторно превозно средство се водят на отчет от службата за отчет на водачите на моторни превозни средства при областните дирекции "Полиция". Съгласно нормата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи, а ако не изпълни това си задължение компетентния орган, може да наложи принудителна административна мярка - изземване на свидетелството за управление. В разглеждания случай, видно от приложените и приети по делото доказателства – наказателни постановления – подробно описани по-горе на Н. Г. М. са налагани административни наказания по ЗДвП, като за първи път са отнети контролни точки с НП № 30277/19.03.2009 г. Общият брой на отнетите контролни точки с петте наказателни постановления е 45, при максимален брой 39. Дори да се приеме, че № 58055/17.06.2011 г., не е било връчено надлежно и не е влязло в сила, поради

обстоятелството, че пощенската пратка не е потърсена от адресата, общият брой на отнетите контролни точки би бил 41, т.е. водачът отново е загубил целия, регламентиран според Наредбата брой точки.
От страна на оспорващия, не са ангажирани никакви доказателства, че описаните по-горе НП не са влезли в законна сила. Всичките са връчвани на лицето лично, с изключение на № 58055/17.06.2011 г., което е изпратено по пощата.
Няма данни оспорващият да е уведомяван от съответния орган, за това, че в даден момент е изгубил 2/3 от контролните си точки, но това обстоятелство не влияе върху законосъобразността на издадената заповед. Уведомяването по чл. 5, ал. 3 от Наредбата не е елемент от процедурата по налагане на ограничителната мярка, поради което неизпълнението на това задължение не засяга правото на защита на жалбоподателя до степен, че с изпълнението на задължението за уведомяване би имало вероятност за друг изход на развилото се административно правоотношение. Това задължение е част от информационно-статистическата дейност на контролния орган и съответно не е основание за отмяна на оспорената заповед.
За извършените нарушения оспорващият е бил санкциониран с влезли в сила наказателни постановления, с които се му били отнети всички 39 контролни точки. При това положение, съгласно правилото на чл. 157, ал. 4 от ЗДП водачът губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. Неизпълнението на това задължение дава право на административния орган да наложи ПАМ по реда на чл. 171, ал. 1, т. 4 от ЗДП и да изземе свидетелството за правоуправление.
При издаването на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Постановяването ѝ е извършено от компетентен орган, в предвидената форма и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.
Предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал заплащане на разноски, на същия на основание чл. 143 ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, във връзка чл. 7, ал. 1, т. 4, във връзка с § 1 от ДР от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да се присъди сумата от 300 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. М. с адрес: [населено място], жк Надежда, [жилищен адрес] срещу Заповед № 20907 от 09.01.2014 г. на Началника на отдел „Пътна Полиция” при СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - изземване на свидетелството за управление на МПС на основание чл. 171, т. 4, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.
ОСЪЖДА Н. Г. М. с адрес: [населено място], жк Надежда, [жилищен адрес] с ЕГН [ЕГН], да заплати на Отдел „Пътна Полиция” - СДВР на основание чл. 143 ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, във връзка чл. 7, ал. 1, т. 4, във връзка с § 1 от ДР от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 300 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..